Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

decipiat. Hec ipsa ē causa q̄ etiā aliquando
inuritate sensuū controuersiā uerbōr gene
rare solet. q̄ tam̄ tunc uenialis fit. cū ptinax
ñ fuerit. Hanc g̃ nos q̄ uerbi dei tractatores
& inquisitores ueritatis esse uidem̄. si inter
nos fortasse ut assolet aliquando inuenerim̄
citius in id ipsū redeamus. ne sic perim̄ nrā
dicta ptinacter defendere. aliud putem̄
sapuisse. Illud qd de anima xpi karitas uīa
ame querere dignata ē. iā pride inter q̄sdā
sapientes uentilatū fuisse didici. atq; ex his
q̄d senserint. quib̄ credendū ēē existimam̄.
tum aliis de ipsis. tū ipsis de se referentibus
agnoui. Ego aut cū sepius hac questione
pulsari soleā. tale me esse pfiteor. q̄ nolle
hinc aliquid abomībus uel tā curiose aut
supsticiose inquiri. ut tā fidenter asseri.
Vnde nunc quoq; gemina in hac re conside
ratione coartor. cū uideā me 7 prudentie
ure debere silentiū. & bonitati responsum.
Ite hec ipsa etiā rei difficultas occurrit. q̄
fortassis non poterit ita ame ut decet con
pendiose discuti. cum ego si modū indicen
do transiero. timeā supsticiosus uideri.
Volo tam̄ 7 multo magis uolo aliqua in parte
inscicie argui. quā caritatis contemptor
uideri. & uerba ctēpta habe. q̄ cor puersū.